

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru marochite pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopice Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 80.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1887, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Bani de prenumerațiune se trimite mai cu înlesnire *pelângă assignațiunii postale* (Posta utalyány — Post-Anweisung.) Numele prenumerațiunii, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament s'a sfârșit en ultima Decembrie 1886, să-și înnoiască abonamentul, pentrucă altfel expeditura va fi silită a sista expederea foaiei*).

Onorați cetitori sunt rugați a grăbi cu trimiterea prețului de abonament, spre a se putea regula expediția foaiei. De aji încolo foaia se va trimite numai acelor domni, cari vor fi trimis prețul abonamentului.

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei foaiei de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 22 Ianuarie.

Mai avem 2—3 luni de zile și se vor întruni sinoadele eparchiale, și credem a fi la loc ca de astă dată să ne ocupăm de aceasta cestiune — mai ales când vedem, că statele europene se află într'o activitate atât de febrilă pentru desvoltarea intereselor lor, și vedem ce activitate se desvoaltă în biserică, poate unicul teren, unde putem lucra în deplină liniste.

Trebue să fim sinceri și să recunoasem din experințele din trecut, că păcatul nostru vechiu este, că întrunirile corporațiunilor noastre bisericești de regulă ne află nepregătiți de ajuns; lucrurile cele mai importante, ce vin la desbatere nu sunt studiate cu destulă temeinicie, și oamenii chemați a delibera asupra lor sunt aproape cu totul neorientați în materie, de unde urmează, că se perd zile întregi, pentru lucruri, ce ar trebui să formeze obiect de desbatere poate câteva oare. Ba nu arareori se întemiplă, că dispozițiuni normate deja prin regulamente formează obiect de discutiune, ce se înțelege, învoalvă

perdere de timp și daune materiale, și în consecință condamnarea constituționalismului, din partea celor ce nu-și dau silința a afla adevărata cauză a rēului.

Un lucru mai pervers nici că s'ar putea. Se condamnă constituționalismul, pentru că nu șcii, sau că nu te interesezi de ajuns, ca să l folosești spre zidire ear nu spre ruinare.

De aici provine mai departe apoi, că adescori se pot auzi voci, cari arunca învinuiri asupra poporului, dîcînd, că este nematur pentru viața constituțională și abuzează de libertatea, ce-i este dată. Susținem însă, că aceste învinuiri sunt în cele mai multe casuri nebasate, și dacă e vorba de abuzuri, apoi chiar și între popor aceste sunt inițiate de regula din partea conducătoriilor resp. din partea acolora ce au vre un interes, ca să influințeze asupra poporului. Altfelul interesele și au avut rolul lor todeauna, și-l au și astăzi chiar și la clasa așa numită inteligentă. Așa în stat, așa în biserică, așa în tot locul.

Natura omului inclină todeauna mai mult spre rău, și astfel că timp oamenii vom fi, abuzurile nu vor lipsi.

În viața noastră bisericească mai sunt încă multe cestiuni vitale de resolvat, tocmai ca să ajungem într'un cadru normal, cu alte cuvinte, ca abuzurile posibil să se eschise. O astfel de cestiune vitala este regularea procedurii disciplinare, în care privință există o neorientare aproape absolută.

În anul trecut s'a ținut congresul nostru național-bisericesc, s'a resolvat mai multe cestiuni importante, dintre cari unele s'au relegat sinoadelor eparchiale, ca să le studieze, și la timpul seu să-și facă observările lor, ca apoi congresul la rëndul seu să poată lucra și cu mai multă temeinicie.

Am dîs, că a sosit timp suprem, ca să se reguleze și cestiunea disciplinară. S'a elaborat din partea consistoriului metropolitan un proiect de regulament și la prezentat congresului. Timpul — când a ajuns sub desbatere era înaintat, — dar și dealtmîntrea 'și-a dîs congresul, înaintea de a aduce un regulament definitiv, și auzim părerea eparchielor, ba să-l punem chiar în praesă în mod provisoriu.

Erau între deputați congresuali o parte, cari nici chiar în această formă nu-l aflau de admisibil. Majoritatea 'și-a dîs însă, rău cu rău, dar și mai rău fără rău, ear perdere nu poate fi nici într'un cas, și astfel s'a luat concul: mul în mod provisoriu să se pună în lucrare, ear sinoadele eparchiale să-și facă obiecțiunile până la procsimul congres.

Consistoriul metropolitan din bun timp a și satisfăcut acestui concul congresual, și precum con-

sistoriul nostru arhiepiscopicean, așa credem, că și celelalte consistoate eparchiale, vor fi luat dispozițiunile necesare în această privință.

Până aci toate ar fi în ordine. Am dîs însă, că se apropie timpul sinoadelor, și până aji nu am auzit nici o voce, care s'ar fi ocupat de aceasta afacere, și astfel cu durere trebuie să constatăm și la acest obiect indiferențismul, ce ne caracterizează preste tot în afacerile noastre publice.

Convingerea noastră este, că atari cestiuni și înaintea de a veni pe tapet la locurile competente, ar trebui desbătute pe calea publicității, căci numai așa se poate penetra în materie, și numai așa se pot încungiura desbaterile cele lungi și minuțioase, și totuși fără de a avea garanță sigură, că s'a produs un lucru perfect.

Le-am constatat acestea, ca despre un cas mai iminent, dar căte alte cestiuni nu ar fi de resolvat pe aceasta cale!

Avem un număr însemnat de funcționari înalți bisericești, profesori de teologie, profesori gimnaziali, advocați și amplotați, preoți și învățători, cari în cea mai mare parte, și-au câștigat calificățiunea prin stipendii și ajutoare dela biserică și ne-am putea pune întrebarea, că oare ce interes arată pentru desvoltarea afacerilor noastre bisericești? A fost un timp, când și literatura noastră bisericească a fost luat un avent oare-care, dar aji și această e părăsită. cu totul.

Revista politică.

Ori cât se frământă, și umblă cu mâta în sac bărbații ocărmitori, totuși lucrurile se adevereșc din și ce merge.

Trebue să fie tristă, de tot tristă starea Ungariei, dacă foile vieneze se ocupă serios de o crisă ministerială la noi. Ele dîc, că crisa ministerială încă nu s'a înlăturat, ci din contră, se apropie. Crisele ministeriale nu cam sunt vești bune.

Ministrii s'au grăbit în capitala monarchiei, ca poate aici să se aplaneze lucrurile, cu atât mai vîrtos, căci timpul cine șcie, ce va putea aduce din pricina încordărilor, ce există între unele state.

Isvorul crisei ministeriale, e dl ministru Szapary. Prin Pesta se vorbește încă mult despre demisionarea numelui ministru.

La desbaterea specială a proiectului de budget la titlul „Curtea” opoziționali au aflat de cuvînță a trage la îndoială și a accentua și de astă dată, că în cercurile curții lipsește simțimentul constituțional

FOIȚA.

Tesaurăria casei domnitoare în Viena.

(Continuare din Nr. 6 și 7.)

Tot această odăie, care după cum s'a putut vedea din cele dîse până aci, cuprinde lucrurile cele mai de valoare ale tesaurăriei, — păstrează 4 spade de ale împărăților, lucrate în diferite timpuri, cari serviau parte la încoronare, parte la ceremonia de împărtășire a titlului de cavalier.

În odăia din urmă se află insigniile lui Napoleon I, ca rege al Italiei, curioșități istorice, prețioasele și irelicuibile sfântului imperiu roman (german) de odinioară.

Dintre insigniile lui Napoleon I, ca rege al Italiei, amintesc paliul de încoronare, cu o singură mănecă, din catifea verde cu borduri de broderii din fir; — coroana de aur curat, — sceptrul — mîna dreptății din os de elefant, așezată pe un baston de bronz aurit, — și sigilul țării cu inscripțiunea; „Napoleon I. Imperator de franciei e R d'Italia.”

În dreapta intrării se află un cadou splendid al Parisului adus prințului de Reichstadt (născ. la 11 Martie 1811 la Paris, mort la 22 Iulie 1832 în

Schönbrunn) fiul lui Napoleon I și a soției lui, Maria Luisa, fca împăratului Francisc I. — Este un leagăn de argint aurit, în greutate de 5 măzi. La căpătăiul leagănelui se ridică o Victorie cu cunună de laur în mână, de pe care se coboară o perdea cu doaze aripi. Corfa e împletită din columbia de mărghăritar și acoperită cu albine aurite, fiind împodobită cu tablouri din istoria lui Romul. La marginea corfei, lângă piciorul leagănelui șede un vultur, turnat din argint masiv. Această operă a eșit din atelierul lui Odiot și Thomire.

Dintre curioșități istorice amintesc: fingeau a de argint a contesei Elisabeth de Rapperswyl (măritată la 1296, †1309) soția strămoșului înaltei case domnitoare Rudolf de Habsburg; — sigilul sultanului Mustafa, luat ca pradă în bătălia dela Zenta; — coroana Turcească de vasal a lui Stefan Bocskay, principele Ardealului; și inelul de aur al nefeicetei Marie Antoinette, în care se vede un smoc din părul blond, puțin încărunțit al reginei.

În dulapul nr. XXIX se păstrează insigniile imperiului roman de odinioară. Și anume:

1. Coroana împărătească din aur curat, cu ornamente de mărgelă și petri scumpe și tablouri emailate. Partea cea mai veche a coroanei, este cercul, în format octogon. Laturile cele 8 sunt decorate cu tablouri, ce reprezintă scene din bibli-

Semicercul coroanei este mai nou (probabil de pe timpul lui Conrad al III, †1152). Pe el se află, compus din mărgelă, inscripția cu majuscule latine, „CHUONRADUS DEI GRATIA ROMANORUM IMPERATOR AUGUSTUS.”

2. Mărul imperial. Un glob de aur cu o cruce mare deasupra. Și globul și crucea sunt prozedește parte cu petri scumpe, parte cu ornamente escelente de filigran. Lucrat în veacul XII.

3. Două sceptre de argint, unul din veacul al XIII, altul din al XIV. Mai vedem aci încă trei spade mari, dintre cari tradiția numește pe una a lui Carol cel mare, ear pe alta a sfântului Maurițiu. Spada a treia este o spadă ceremonială, cu care i-se da noului încoronat împărat roman lovitura de cavalier. Ea datează de pe timpul împăratului Carol al IV.

4. Mantaua de încoronare este lucrată în Sicilia de artiști saraceni la anul 1133. Ea are o croitură aproape într-o toată asemenea feloanelor noastre preotesci. Ornamentele și broderiile acestei mantale sunt într'adevăr mărețe și dau o dovadă eclatantă despre arta și talentul măiestrilor arabi, cari au și scris o dedicație în limba și cu literile lor pe marginea de jos a mantalei.

Trecînd peste mărunțișurile celelalte, cari se recreează la încoronarea împărăților romani și cari toate se păstrează aci, voiți aminti însă numai câteva

și respectul față de constituțiunea Ungariei, cari în-
sinnări di ministru president Tisza le-a răspins cu
toată energia.

Înarmările cele mari și alarmla din toate păr-
țile însușă grijă chiar și pentru statele cele mai
pacifiche. Belgia e mai activă ca ori și când, ear
Helveția, cu toate că marii diplomați au asigurat-o
de liniște, nu cam prea vrea să dea mult pe vorbele
lor. Ea se teme, căci prevede, că din modul cum se
desfășură lucrurile aji, nu va rămâne nici ea neatinsă
de vr'un pericol și chiar dacă pericolul nu s'ar părea
așa mare, e totuși destul de simțitor, dacă ar trece
oștirile vre-mui stat puternic prin teritoriul ei. Oș-
tirile statele, ce o încunjură, sunt grozav de mari,
din care pricină fie chiar sub conducerea celui mai
aspru comandant vor lăsa urme amarnice, pe unde
vor trece.

Decând generalul Boulanger a pășit ca mi-
nistru de război, foile franceze caracterizează tin-
prie lui de *epoca păcii*. Și în adevăr, după cum se
scrie, liniștea generalului în timpul de față țințese
întrăcoala, ca el să fie privat de un viteaz ministru
de război, care însă nu voese de loc războiul. Cumcă
ministru n'are gând ca Franța să înceapă rebel,
după cum se spune, a declarat unii diplomați en-
glezi, că dēnsul în cazul unei declarări de re-
zboi din partea Franței va părăsi ministerul. De alt-
cund, după cum iarăși foile franceze afirmă, amba-
sadorul Franței la Berlin, dl Herbet, se înțelege
excelent cu curtea berlinează și nu s'a întâmplat încă
nici măcar un semn de încordare.

Aceasta, bine se fie însemnat, o afirmă mai cu seamă
foile franceze. Cum se desfășură însă în adevăr lu-
crurile trebuie să ădicem, că Franța tațe și face. Și
tocmai asta-le e necazul foilor germane — ele bine
iscodesc lucrările din Franța, și apoi mai vin foile
franceze și ăic, că războiul din partea Franței nu
va porți.

Ura o a mai potolită în foile germane înfor-
mășunea, că Germania, ne mai putēnd privi cu în-
credere în viitoru, va trimite o notă violentă Fran-
ciei, prin carea va cere desarmarea, sau dacă nu
esplăcări despre cauza înarmării. De alt-cum nici
Germania nu se lasă mai pe jos. După cum se
anunță din Berlin — ca scire privată, — conchiema-
marea pentru înmanuarea armei celei nouē nu se
va face numai pentru 72,000 mii de rezerviști ci
pentru 172,000.

„Strassburger Post,” ăice la cele declarate de
jurnalul „Le Temps,” cu privire la barace, că în
adevăr jurnalul are drept, numai că punctele acelea
sunt puncte strategice și formează cu „Bellfort”-ul
din sud linia de atac, „Strassburger Post” cu-
noașce intențiunea jurnalului francez, dar scie și
aceea, că generalul Boulanger lucră din răspuțeri la
întărirea armatei pela granițe.

Cu privire la starea lucrurilor de-acum o scri-
soare oficioasă din Petersburg vestese, că opini-
unea publică în Rusia căștigă tot mai mult temei
despre o aplanare a cestiunei bulgare. Mulțumită
cabinetelor străine, cari au scuit a se purta ast-fel,
ca cestiunea bulgară să se rezolvească cât mai în
grabă și mai favorabil. Ceace însă în suflă mai mare
griji și în cestiunea bulgară e starea actuală a refe-
rințelor încordate dintre Germania și Franța. Sunt
foarte încordate referințele și așa nu vom fi surprinși
de un conflict între aceste state. Conflictul s'ar putea
împedea numai, dacă Rusia nu va fi împedecată în
urmărirea intereselor ei orientale și dacă va căștiga
cea mai mare influență în cumpēna europeană. Încă
nu se bucură Rusia de această stare. E constatât,
că e falsă admiterea, că între Petersburg și Berlin
ar fi vorbă de vr'o alianță.

dintre cele mai alese relicii sfinte, cu cari vom și
închicia această palidă schițare a splendorii te-
saurării.

O bucată de lemn din crucea Domnu-
lui, lungă cam de 2—3 și lată cam de 1 decimetru.
Aceasta scumpă relicie pentru lumea creștină este
aședată într'un tioc de argint în forma unei cruci,
al cărei car vertical îl formează lemnul sfânt, ear
cel horizontal o bucată de argint colorat în fața
lemnului.

O bucată din pânza de masă, pe care
a luat mântuitorul cina cea de taină; o aschie
din ieslele, în care s'a născut Isus Christos;
osul brațului sfintei Ane, maica precuratei
Marie; — trei inele de fer din lanțul, cu cari au
fost legați apostolii Petru, Pavel și Ioan; — un dinte
de al lui Ioan botezătorul; pământ udat cu sân-
gele martirului Stefan. Toate aceste moaște sfinte
se păstrează în etniri și cutii de argint, provēdute
cu inscripții și tablouri de prin veacul de mijloc.

Viena, 10/22 Ianuaru 1887.

Xff

— Rusia — nu va privi cu nepăsare la
conflict, ci va da mâna de ajutor aceleia, care o a
sprignit, de cumva cestiunea bulgară nu va aduce
vr'o încercală între Rusia și Austro-Ungaria.

De alt-cum jurnalul „Daily News” în ale cărui
vesti războinice se cam îndoiese lumea, spune, că
Țarul însuși ar fi fost în Paris, călătoria s'a întâm-
plat prin Svițera.

Istoriografia asupra românilor.

Sub acest titlu dl Dr. Adolf Bucher a publi-
cat în foaia oficială „Czernowitzer Zeitung” o dare
de seamă, pe care dl Dionisie O. Olinescu o îm-
părtășese publicului român în „Voința Națională”,
și anume:

I.

Desvoltarea literară a cestiunii române.

Cartea științifică asupra originii românilor datează mai
mult de un secol, și deși s'au usat pentru rezolvarea ei isto-
ria, limbistica, etnografia și antropologia, ea totuși nu s'a
terminat până acum. Istoriografi germani, români, maghiari și
slavi au întrebunțat puterile lor cele mai bune a ajunge la o
rezolvare a acestei cestiuni, însă fără un rezultat pozitiv și
nerosturnaver; greutatea e mai ales în lipsa totală a unui
material pozitiv de isvoară, căci prin aceasta s'a dat un
teren mare presumpțiunilor și combinațiilor. Însă la astă
ceară de condei, la care joacă un rol nu prea mic și re-
cerințele politice, dădu la 1770 Teodor Cavalliotis, protopop
în Macedonia, prin edarea unui mic dicționar al macedo-rom-
ân, prin care se făcu cunoscut pentru întâia dată existența
macedo-românului. În urma acestei cărți se ocupă mai de-
taliat prof. I. Thuman din Halle și publică în anul 1774 un
studiu „Asupra istoriei și limbii albanezilor și românilor”,
în care se încerează a demonstra, că românii din Macedonia
sunt urmașii tracilor vechi, cari s'au amestecat cu coloniștii
români și dela cari au primit limba. Românii dincoace de
Dunare, geții vechi și dacii, de asemenea tracii, cari sub do-
minanța romanilor au primit limba și mai târziu numele lor,
scăpără în timpul emigrațiunilor popoarelor de valurile
popoarelor prin acea, că se refugiă în munți. În Moldova
și România n'au venit ei sub Negru și Bogdan în secolul
al 13 și 14, ci locuiau aci de mai înainte. În timpul imigrării
unurilor în locuințele lor de acum, adică spre sfârșitul
secolului al 9-lea, îi găsim și în Ardeal și în partea de
meașă și Ungariei.

În anii 1781—82 apăru apoi „Istoria Daciei transalpine”
de Sulzer, care trăise mult timp în Ardeal și se ocupă aci
mult cu istoria românilor. Acesta cum și Engel în „Comen-
tato de expeditionibus Trajani ad Danubium et origine Va-
lahorum 1794”, în istoria Moldovei și Valahiei, 1804, crede
că începuturile prime ale românilor, cari au avut din geții
și coloniștii români, sunt a se căuta în Dacia, dar îm-
pēratul Aurelian îi transportă la 273—275 din această pro-
vincie în Peninsula-Baleanică, lăsând gojiilor provincia ro-
mână Dacia. La o locuință îndelungată comună a tuturor
românilor în Bulgaria și Macedonia conduc și cele multe ele-
mente slavice în limba română, căci numai aicea putea să
fie o atingere mai mare cu slavii; românii din Ardeal să
fi venit într'acolo după Sulzer tocmai în secolul al 13-lea; ase-
mena n'au locuit românii în regatul de astăzi România în-
naintea acestui restimp, fiind-că până în timpul acesta ocu-
pau această țeară cumani. Engel pune însă emigrațiunea ro-
mânilor în România de astăzi și Ardeal la începutul se-
colului al 9-lea sub principle bulgar Krum, care îi aduse în
întreprinderile lui de pradare în aceste țeri.

La anul 1812 participă activ și un român Petru Maior
în cartea sa „Istoria pentru începutul românilor din Dacia”
la cartea aceasta. Petru Maior e ca și mai târziu Safaric
(anticitățile slave), contra teoriei lui Sulzer și Engel despre
emigrarea românilor și pe pentru continuitatea românilor în
Dacia și originea lor română.

După aceea se amestecară în ceartă și limbiiști și Mi-
klosich e în general în studiul său: „Elemente slavice în
limba română” 1862 și pentru teoria emigrațiunii, deși nu
în sensul lui Engel. După priceperea lui căd primele începu-
turi ale limbii române în jumătatea primă a secolului al
doilea. Provenirea elementelor slavice începe cu secolul al
6-lea pe la timpul, în care intrară slovenii în țerile balea-
nice și despărțiră pe români (dacii romanizați și geții) de
olaltă, emigrând o parte a românilor spre meazășii, cealaltă
spre mează-noapte (Dacia). La anul 1869 atinse și Tomaschek
în studiul său: „Asupra brumalia și rosalia” cesti-
unea română, unde se declară pentru continuitatea elemen-
tului român în Dacia. Tocmai Roesler escită privirea cer-
curilor interesate, încercându-se a dovedi, că originea ro-
mânilor e și a se căuta în meazășii de Dunăre, mai ales în
Mesia și Tracia. Prin romanizarea acestor provincii s'a
scut limba română și în urmă s'inașnaviț cu elemente slave
prin atingerea cu cea bulgară. Emigrarea românilor după
opinia lui Roesler se întemplase tocmai spre finea secolului al
doisprezecelea și începutul celui al 13-lea în războiul de eli-
berare a românilor-bulgarilor în timpul Asanilor.

Teoria lui Roesler n'a fost recunoscută de comun.
La 1872, apăru o recensiune a lui Tomaschek, în care se
înceară de a combate teoria lui Roesler.

Dar mai cu de-amēntul a fost combătută teoria lui
Roesler prin scrierea lui Jung: „Începuturile românilor”
1876, și mai ales prin lucrarea numită: „Români și rom-
âni în țerile Dunării”, 1877. După desfășurarea acestei cer-
cetări: românii sunt dacii romanizați; ei nu s'au transpor-
tat sub Aurelian peste Dunăre, ci au rămas în decursul emi-
grațiunilor popoarelor în patria lor. Numai coloniștii ro-
mâni, cari au romanizat pe dacii s'au tras peste Dunăre și
astfelu fu lăsată provincia dacică barbarilor. Poporul ade-
vrat rămas înăpoi în Dacia, adică strămoșii românilor no-
ștri, schimbăru deci numai pe dniei și Și cercetările aceste fū-
rup criticate de către Tomaschek, care se declară contra
opinii lui Jung și susține, că originea românilor ar deriva
dela Besii romanizați în Baleanici de meazășii. De aci pleacă
o parte în secolul al 9-lea și 10-lea în locuințele de astăzi
spre mează-noapte de Dunăre, cealaltă însă în munții Pin-
dului.

Tododată cu „Români și Români” lui Jung apăru
și cercetările lui Bidermann: „Români și lățirea lor în Austria”
și etnografia Ungariei (nemțese de Schwicker) lui Hunfalvy.
După opinia lui Bidermann au isvorit românii din peninsula
baleanică din celto-liguri și s'au despărțit în două părți
tocmai târziu. După Hunfalvy sunt maghiarii nașia cea mai
veche dintre toate nașile, ce trăiesc acum în Ungaria și de
aceea e cu drept o nașie domitoare. În privința românilor
se declară Hunfalvy cu totul pentru teoria lui Roesler.

În tot același sens ca Hunfalvy tractează și Schwicker
în mai multe studii asupra originii românilor („Ausland 1877—
1879) cestiunea aceasta, în care se înceară de a combate
în mod polemic obiecțiile lui Jung, Bidermann și Hajden,
care în istoria sa „Istoria critică a românilor”, 1875, demo-
stră vechietatea românilor în patria lor de astăzi. Trei ani
mai târziu, 1880, întră în lupta de condei Pic cu publica-
țiunea sa: „Asupra originii românilor.” După el sunt românii
urmașii provincialilor romani în Dacia Traiană, cari — fiind
o devacare completă a acestei provincii, nu putea fi sub
Aurelian — au rămas acolo. Din Mesia n'a putut să se că-
mirească spre nord, căci aicia a fost elementul român prin
incursiunile barbarilor, cari aicia au fost tot atât de dese
și aprige ca și în Dacia, în parte estermint, și parte împins
spre mează-șii în patria de astăzi a românilor-macedoneni.
Pic observă mai departe — în contrast cu Hunfalvy, — că un-
guri la venirea lor în această țeară — au aflat pe români în
Carpații de răsărit, cum demostă toți cronicarii unguri și
cronicarii rus Nestor (pela 1100). Poziția politică a acestor
români în evul mediu, cum și ființa dreptului român (jura
valachicum) de acolo nu e basată pe privilegii, ci pe auto-
nomia națională, care se desvolta pe baza referințelor ante-
ungare de drept în posesie. CA românii să fi imigrat înaintea un-
gurilor în această țeară, o fine ca cu neputință, din cauza mi-
grațiunilor popoarelor urmate din nord spre mează-șii.

Îndată după aceasta apăru opul minunat al lui Jung:
„Țerile romane ale imp. roman.” 1881, în care reprezentă
întorț față cu cestiunea opiniile sale de mai înainte deja cu-
noscut. Tomaschek: „Pentru sciința Peninsulei Hemus” 1882,
întră earși în ceartă și obiectă acum — în contradicere cu
ideile sale de mai înainte, — că românii din peninsula He-
mus au imigrat în țerile de miadă-noapte ale Dunării abia
în secolul al 11-lea și 12-lea. Resturile puține romane în
Dacia după părășirea țerii au fost strivite în decursul mi-
grațiunilor popoarelor, de ce și de atunci nu amintese
nici un isvor despre români în nordul Dunării. Limba ro-
mână reprezentă în tulpina ei starea sermo-rustice din
400—600 d. Cr., restimpul genezei romanismului îndoese; de
aceea nu s'a putut ea desvolta în nordul Dunării sub
domnia barbarilor, ci numai în împēria romană spre
mează-șii de Dunăre și de acea este și limba românilor din
Dacia și Macedonia tot aceeași.

(Va urma.)

Convocare.

Onorații membri ai „Societății de lectură
română din Sibiu” se convoacă pe calea acestă
la Adunarea Generală, ce se va ține *Duminică*
în 6 Februaru a. c. la oare p. m. în localul so-
cietății (strada Cisnădiei Nr. 7).

Comitetul.

Varietăți.

* (Invitate) la balul arangiat de Reuniunea
femeilor române din Sibiu, ce se va ține în 12 Fe-
bruaru 1887 st. n. în sala hotelului la „Imperatul
roman.” Începutul la 8 oare seara. Venitul curat
este destinat în favoal reuniunii.

Prețul de intrare:

a) de persoană 1 fl. 50 cr. c) membrii de fa-
milie câte 1 fl. 50 cr. de persoană, ear dela 3 per-
soane în sus de fie care persoană câte 1 fl. Logea
mare 8 fl.; logea mică 5 fl. Publicul din loge, care
dorește a participa la dans este rugat a-și scoate
bilet de intrare în sală.

Biletele de intrare se vënd în ziua balului înna-
inte de ameași dela 10—12 și după ameași dela
3—5 la hotelul „Imperatul roman,” camera Nr. 1
și seara la casa.

Comitetul reuniunii

* (Furt) În prima Februarie a. c. seara între oarele 7 și 8 s'a furt de sub poarta din „Kempel Gasse” o cadă mare de scaldat, legată cu cercuri de fer și nevăpsită. Cada este ușor de cunoscut, deoarece cercul de deasupra a cădută, și rugina cea din cercul cerului se poate bine vedea pe doagele dela cadă. Cine va putea da de urma ei, va căpăta o remunerațiune potrivită.

* (Invitațiune) la Balul flantropic, ce se va ține Joi în 10 Februarie st. n. a. c. în sala „Otelului Național” din Blaș întru folosul „fondului pentru ajutorarea studenților miseri în cas de morb”.

Prețul intrării: pentru persoană 1 fl. v. a.; pentru familie de trei membrii 2 fl. v. a.; pentru familie de preste trei membri 3 fl. v. a.

Începutul la 7^{1/2} oare seara.

NB. Ofertele marinimoase se primesc cu mulțămă, și se vor cuita pe cale diaristică.

Blaș, 27 Ianuarie, 1887.

Aron Deac,
președinte.

* (Postal) Din partea direcțiunii postale din Sibiu se aduce la cunoștință publică, că începând din 10 Februarie a. c. în comuna Stoiana (Eszény) comitatul Solnoc-Dobăca se institue oficiu postal, ce va sta în legătură cu oficiul postal din Iclodul mare și va comunica de 3 ori pe săptămână (Duminea, Mercuria și Vineria) prin o carioală cu un cal.

Cercul de inmanare l' formează comunele: Tincu de jos, Tincu de sus, Igritiu (Igricze) Birle (Onok), Măreș (Maró) Kendru, Tiatiu (Tötör) și Chidele Silvaș (Szilvás-Kecséd).

Acest oficiu postal este autorizat a primi și inmanua epistole, pachete, assignațiuni postale și ramburse până la suma de 300 fl.

* M. S. ces. apos. prin decretul dela 1 Ianuarie la cererea proprie a baronului George Keményi l'a dispensat pre acesta de postul de comite suprem al comitatului Turda-Aries.

* (Despre noul episcop din Verșeț) Nectarie Dimitrievis, noul episcop din Verșeț, s'a născut la 1840 în Beikerecul mare. Studiile și le-a început în locul natal și le-a finit în Viena. Doi ani a ascultat și drepturile, a depus esamul de stat, ducându-se după aceea la teologia superioară din Verșeț, unde în 1864 a fost sfințit de proto-diacon. Episcopul Kengyelcz l'a luat pe lângă sine și în 1872 l'a sfințit de archimandrit. După moartea acestuia, el a fost locoțiitor de episcop până acuma, când a devenit definitiv.

* M. S. Regina României a binevoit a însărcina pe dna Zoe Dinancea, membră în societatea de binefacere Elisabeta-Doamna, care se afla sub patronajul Maiestății Sale, să cerceteze, cari sunt dănnale suferite de victimele incendiului dela Biserica Albă și să presinte Maiestății Sale un raport în această privință pentru ca să poată veni în ajutor lor cât mai curând.

* (Societatea studenților în medicina din București) Duminea 18 Ianuarie a. c. societatea, serbând a XII-a aniversare, a aranjat o ședință publică, la oarele 2 p. m. în sala societății (Casa Băilor Eforiei).

În această ședință președintele făcu o dare de seamă asupra mersului societății în desursul anului expirat, — iar dl M. Mirinescu întreprinși pe onor. public cu o disertațiune asupra „Diferiei”.

Primiți, ve rugăm, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

Comitetul.

* Ministrul de externe a adresat o circulară oficiilor consulare austro-ungare, în care le avisează, ca cu privire la împiegurarea, că oficiile consulare sunt peste măsură îngrămădite cu însărcinări din partea birourilor de informațiune private asupra capacității creditului firmelor străine, precum și cu alte cereri, astfel de întrebări, anume în cazul, când ei nu sunt cunoscuți consulatului, să-i îndrepteze la biroul de informațiuni al camere comerciale din Viena. În principiu se pot da informațiuni și pe calea altor camere comerciale austriace.

* (Planul de mobilizare danemarc.) Ministrul de războiu a prelucrat un plan de mobilizare pentru armată, care la trebuință poate să fie aplicat chiar actualmente. Cel mult 24 oare după publicarea ordinului de mobilizare, toți oamenii chemați vor putea fi la corpurile respective. Lucrul acesta nu e așa greu de înțeles, dacă se va lua în considerațiune mica întindere a țării și a dezvoltării foarte mari a rețelei de căi ferate. Mobilizarea se face în următorul mod: ordinul se adresează către toți primarii comunelor, atât din orașele mari și mici, cari vor avea totdeauna pus la dispoziție blanchetele de chemare, pe cari va lipsi numai iscălitura. Îndată ce sosesce ordinul, primarul ordonă, ca să se

tragă clopotele la toate bisericile mai multe oare și în timpul acela iscălesce blanchetele, cari servesc tot'odată ca bilete de liber percurs pe căile ferate și vapoare.

După 6 oare cel mult, oameni chemați trebuie să vie la primărie cu totul gata de plecare, pentru a afla dacă mobilizarea e generală sau parțială. Tot așa se vor lua caii, cari sunt rechișionați pentru rezboiu.

* (Comerciu Românii de produse în 1886.) „V. Naț.” scrie: În convingerea de a face un serviciu agricultorilor nostri m'am ocupat cu alegerea datelor precise asupra mișcării maritime a comerțului Românii cu produse urmat în cursul anului 1886 pe la gurile Sulinei.

În anul 1886 au intrat și au eșit pe la gurile Sulinei în porturile române Dunărene 906 vapoare maritime cu o capacitate totală de 899,324 tone.

Din aceste bastimente 81 au fost austriace, 1 danez, 593 engleze, 59 elene, 53 franceze, 12 germane, 27 italiene, 12 norvegiane, 4 olandeze, 62 ruse, 1 român, și 1 spaniol.

Făcând acum o comparațiune între această mișcare a vapoarelor maritime cu aceea din anii precedenți în cari nu intrau și eșia mai mult decât dela 5 până la 6 sute de vapoare, rezultă pentru anul 1886 un spor de 300 vapoare, ceea-ce probează, că anul 1886 a fost mai roditor și că produsele noastre au fost căutate cu preferință pe piețele străine.

Din cele 906 vapoare amintite mai sus numai 3 au încercat în porturile ruseci, Reni, Ismail și Chilia, ear celelalte la Brăila, Galați și Sulina.

În 1886 numai singur în portul Sulina s'au încercat grin transbordament de pe șlepurii 203 vapoare cu o capacitate dela 1000 tone, până la 1600 pe când în anii anteriori numărul vapoarelor cari se încarcă în acest port abia atinge cifra de 150.

Adăugând acum, că fiecare din aceste bastimente a încercat dela 1,500,000 până la 2,500,000 chilogramme în termen de mijloc, cifra exportului produselor noastre pe vapoare maritime în 1886 se urea la 1,812,000,000 chilogramme.

Produsele principale, cari a fost exportate cu aceste bastimente în primul rang a fost grăul, porumbul și orșul. Asemenea de căutată a fost și fasolea. Afară de acestea s'a mai exportat vin, spirit, vite cornute, rimitori și cherestea într'o cantitate destul de însemnată.

Toate cele espuse până aci se refer numai la bastimentele cu vapor, ear de acela cu pânză, al căror număr s'a urcat peste 600, neputându-me de asta-dată ocupa cu de amănuntul, arăt nu mai în resumat, că și calculul amănunțit al produselor exportate cu aceste bastimente se poate face după cantitatea încercată. Fie-care din aceste vase în termen de mijloc a încercat dela 300,000 până la 500,000 chilogramme.

Prin urmare, de când stăpânim Dobrogea, anul 1886 a fost cel mai bun pentru exportul produselor noastre pe apă pe la gurile Sulinei.

* (Omor) În 21 a. l. c. cătră seară se întorceau cătră casa dela târgul de săptămână din Sebeș cu rimitori locuitorii din Poplaca: Bucur Olariu, Ioan Bădila și Panteleimon Bădila. Pe drum cei doi dintâiu se luară la ceartă. Panteleimon Bădila alergă într'aceea și abată la drum rimitorii, cari apucaseră pe câmp. Când se întoarse înapoi cu ei, găsește pe Bucur Olariu scaldat în sânge, și gemând: „M'a străpuns în inimă”. Ioan Bădila dispăru, se întoarse însă numai decât înapoi și ridicând pe rănit îl pune în căruța unui călător, ce tocmai trecea pe acolo. După o oară Bucur Olariu își dăte sufletul. Ioan Bădila a ăis, că Bucur Olariu, fugind cu cuțitul după el a cădută în cuțit străpungându-se însuși, căci el n'a avut nici un cuțit la sine.

În o convorbire mai restrânsă, el a mărturisit fapta arătând și cuțitul. El a fost adus la judecătoria cercuală de aici.

* (Universitatea din Siberia.) Foile ruseci ne aduc scirea, că deschiderea universității în Turorsk (Siberia-Vestică) se va întâmpla în toamna viitoare. Colegiul de profesori s'a format deja.

* Din Uskub se semnalează o mișcare pan-bulgară, care are de scop o revoluțiune în Macedonia. Pretextul aparent al numeroaselor întruniri, ce se fac, este ridicarea unui monument comemorativ pentru cei căduți în Macedonia pe timpul războiului bulgaro-serb. Prezența maiorului Trotter în Macedonia face pe ruși a declara, că mișcarea este sprijinită de Anglia, ceace nu este adevărat. Se ăice, că dl Zaharia Stoianow, care a avut o audiență la regele Milan, a vorbit tocmai despre posibilitatea unei revoluțiuni în Macedonia în cas, dacă Turcia va crede bine, ca să sprijinească până la extrem memorandumul lui Zancoff, elaborat de Nelidoff.

* (Statistica globului) După cele mai recente date statistice, supra fața pământului, ce cuprinde 134,660,000 chilom. pătrați, este locuță de 1,288,000,000 indiviđi, cari se împart după rase precum urmează: 369,000,000 rasă albă, 552,000,000 rasă galbenă, 190,000,000 rasă neagră, 1,000,000 rasă roșie, 176,000,000 rasă măslinie. Toate aceste rase vorbesc 3,642 limbi și profesază peste 1000 religii, adică: 335,000,000 creștini, din cari: 170,000,000 catolici, 75,000,000 ortodocși, 80,000,000 protestanți, 5,000,000 mosaiici, sau Evrei, 20,000,000 religii asiatice diferite, 160,000,000 mahomedani; 200,000,000 religii idolatre și feticiste. — Numărul anual al morților este de 333 milioane 333,333, ceea ce face de ăi: 91,544, pe oară 3731, pe minut 60 și pe secundă 1, de unde urmează, că fie-care din pulsațiunile noastre însemnează moartea unei creaturi umane. — Pe planeta noastră, durata mijlocie a vieții omenești este de 33 ani. O pătrime a populațiunii moare înainte de 7 ani, o jumătate de 17 ani. În 100,000 de indiviđi unul singur ajunge la etatea de 100 ani; unul din 500 la 90 ani; unul din 100 la 60 ani. — Oamenii însurați trăesc mai mult decât cei neinsurați. În 1000 indiviđi, 65 se însoară. Căsătorile mai numeroase se fac în lunile Iunie și Decembrie — Profesoriile exercită o mare influență asupra lungimii vieții. Astfel, din 1000 inși, etatea de 70 ani o ating: 42 preoți, 40 agricultori, 33 comercianți, 32 soldați sau ampoliați, 28 advocați sau ingineri, 27 profesori și doctori. De aci se vede, că cei ce trăesc mai mult sunt preoții și agricultorii; ear cei ce trăesc mai puțin sunt profesorii și doctorii! Lucru estra-ordinar, tocmai acei ce sunt chemați a da viață fizică și intelectuală, au viață mai scurtă. Aceasta se esplică lesne prin gravitatea și espunerea meseriei lor, care îi condamnă a respira adevserii aerul cel mai infectat, pe lângă alte multe inconveniente și cause distrugătoare de viață!

* Din Moloviște, Macedonia, se scrie cătră un ăiar din București:

„Românii au început în sfârșit să se deștepte. După cum știți, până acum scoalele noastre funcționale în case particulare, pe când scoalele grecești, cari mai că nu mai au elevi, ocupau localurile comunale. Locuitorii din Moloviște au început a pune capăt acestei revoltătoare stări de lucruri. Ei au luat cu asalt scoala comunală și acum copiii români învață în primul etaj, ear grecii sau refugiat în cutal al doilea.

„Archieerul grec a reclamat la autoritățile otomane; sperăm însă, că guvernul M. S. Sultaniului ne va face în sfârșit dreptate.”

* (Sfârșitul lumii). — Unul din marii savanți englesi, sir W Thomson, care a luat mare parte la aședarea cablului transatlantic și s'a făcut cunoscut prin teoriile sale asupra originii planetei noastre a comunicat data probabilită a sfârșitului lumii. Într'o conferință ținută la Royal Institution, a calculat basându-se pe teoria lui Holenholz, după care soarele este un glob vast, care se răcește, puțin câte puțin; — a calculat, ăicem, că soarele există de 20 milioane ani și că se va răci cu desăvșire peste 10 milioane de ani maximum. Deci peste 100 mii veacuri va fi sfârșitul lumii.

* (Văngărea fetelor române.) Dilele trecute s'a judecat la Odesa un proces foarte caracteristic, cu care s'a încheis adesea jurațiilor din acest oraș. Pe banca acusalilor se așau aduși doi miserabili, evreul Șmil Blint și fiul de popă Pokrowsky. Eată resumatul rechișitorului, ceit de acusalior public:

Sămbătă, 4 Octombrie, poliția secțiunii dela bulevardul Richelieux, a isbutit să pue mâna pe patru fete și un evreu, cari se pregăteau de plecare la Constantinopol, îmbarcându-se pe vaporul „Olga” al societății ruse de navigațiune. Evreul arestat s'a constatat a fi locuitoriu în satul Buzza, din Basarabia, care trăiesce de mult la Odesa, unde se ocupa cu „exportarea femeilor” în lupanarele din Smirna, Sinop, Trapezunt, Constantinopol și Cairo. Afacerile acestui miserabil mergeau de minune, comercial nu întimpina crisi și Șmil Blint și-a adunat deja un faimos capital. Pentru cercetarea meseriei sale, Șmil avea la dispoziție peste 14 samșari, cari cutierau birourile de informațiuni și acolo și procurau adresele slujnicilor fără loc. Din această categorie se recruta gorașii femeilor, ce se exportau.

Pentru astădată însă evreul Blint s'a pus pe lucru singur fără intermediul samșarilor și pleand la Tiraspol cu ajutorul fiului de popă Pokrowsky, s'a pus în relație cu o copilă anume Smeranda Hartulari, care având o frumoasă voce, voia să intre la teatru ca coristă. Evreul Blint s'a recomandat părinților fetei, că este anteprenorul teatralui din Sevastopol. El încheiă contract cu tatăl fetei și apoi, mulțămăit acestuia, a mai recrutat pe fetele Ilvana Sgovoi și Caterina Sgovoi, surori, tot pentru a le instala ca coriste.

După săvșșirea contractelor, evreul plecă la Odesa cu fetele și imediat se îmbarcă cu dănsese pe vaporul „Olga,” cu destinație la Constantinopol. Împreună cu cele trei fet

din Tiraspol a mai sosit cu evreul la vapor încă o fată, nume Maria Bepetora, de 16 ani.

Politia a arestat pe evreul tocmai in momentul, când vaporul era să plece.

La instructie s'a descoperit, că Blint se ocupa cu vânzarea femeilor încă dela 1876, că multe femei, supuse rusei; au fost vândute de acest miserabil factorilor din Tarcia. Jurații după o scurtă deliberație, au adus un verdict de culpabilitate atât pentru Șmil Blint, cât și pentru Pokrovsky.

Curtea a condamnat pe Blint la eciș in Siberia, iar pe Pokrovsky la trei luni închisoare.

La eșirea cenzurmașilor din tribunal, publicul începu a arunca petri in duba care-i ducea la închisoare.

„Curierul.”

* (Rectificare.) Pasagiul din urmă din „Sci-nțele naturale in primii ani ai scoalei populare” din Nr. trecut a fost est-mod stilizat:

Fraților învățători! Faceți ca elevii voștri să și câștige in fiecare oară cunoștințe chiar și numai cât un, grâu de mustar, dar pe acela să le înțeleagă; căci precum nutrețul greu de mistuit strică stomacul așa și cunoștințele, ce ar vrea cineva să le dea copiilor, fără ca ei să le poată înțelege, le strică mintea, le ruinează înțelegerea!

O damă serie asupra elicișilor de nervi a Dr. Lieber. Stimate Dnule! Trebuie să Ve comunice, că elicișii eșcescent; nu voi întârția a'l recomanda tuturor bolnavilor de nervi ce cunosc, me simt mai curajoasă, mai veselă, toată tristea și indestiosia a trecut. Dna Gärtner, Oberhausen, Rgb., Dandeldorf. Nunai singur veritabil se află sub marca de deposit [cruce cu ancora] in sticle a 1/2 Litr. 3 Mk. v. L. 4 Mk., 1 L. Mk. in farmacie și in centrul N. Schulz Hannovera Deposit.

Loterie.

Marți, in 1 Februaru 1887.

Sibiui: 7 65 80 30 4

ad. Nr. 426.

[1523] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea in mod definitiv al postului învățetoresc dela scoala conf. gr. or. din Săcărâmb, se eșcrie concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare.

1. 366 fl. v. a. solviți in rate lunare;

2. Cuartir și lemne de încălzit. Doritorii de a ocupa acest post, au a-și așterne suplicile lor, instruite conform legilor in vigoare subscrisului oficiu protopresb. până la termenul sus indicat.

Oficiu protopresb. gr. or. al Geoa-giului II.

Secărâmb, 12 Decembre, 1887.

In conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Sabin Piso, protopresb.

Nr. 465

[1520] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de pa-roch din comuna Căinel pe basa ve-

nerabilele rezoluțiuni consistoriale dtto 18 Novembre a. c. Nr. 5693 B. se eșcrie al doilea concurs cu termin de 30 zile dela datul primei publicări.

Emolumentele sunt:

a) dela 80 familii câte 1 ferdelă (16 cupe) de cucuruz sfărmat a 1 fl. 30 cr. fl. 104.—

b) venitul stolaru dela, botozuri cununii și inmormântări . . . fl. 127.70

c) folosința cimiteriului și a 6 părțile de pământ arătoriu fl. 54.—

d) dela fie-care familie una ziua de lucru, socotindu-se și veduvele și cei cu stare modestă, cu totul 104 zile, eventual 20 cr. in bani fl. 20.80

e) alte venit accidentale impreunate cu serviciul intern, și estern bisericesc in sumă de fl. 95.90

Suma fl. 402.40

Doritorii de a compete la acest post au a-și inainta suplicile lor instruite conform regulamentului pen-

tru parochii, in terminul deschis ofi-cialu protopropesc subsemnat. In conțelegere cu comitetul parochial. Oficiu protopresbital gr. or. al Ză-randului.

Brad, in 10 Ianuaru, 1887.

Vasiliu Damian, protopresbier.

Câștig sigur!

Persoane solide **din ori-care strat al societății**, cari voiesc să se ocupe cu **vânzarea de losuri de stat și premii, peserise prin lege, plătină conform articulu de lege XXXI din 1855** in rate, — pot să se aplice prin noi ori unde, pe lângă misea **condițiuni foarte bune. Cu oare-care siguranță poți dobândi fără capital și risc dela 100 până la 300 fl. la lună.** [1521] 2-6

Ofertele scrise in limba germană, provădu cu indigutarea ocupațiunei prezente sunt a se adresa la

Hauptstädtische-Wechselstube-Gesellschaft,
Adler & Cie, Budapesta.

Singur veritabil se află sub aceasta marcă de deposit

Elixir

pentru reimprospetarea nervilor a profesorulu Dr. Lieber

durabil, radical și cel mai sigur leac dintre toate, chiar și contra celor mai cumplite dureri de nervi, provenite din pteatele tineretelor; Curs radicală contra tuturor morburilor, cari debilitază corpul precum: gălbănirea, iritațiune, durere de cap, migrene, batero de inimă, durere de stomach și misture nerugată.

Elixirul acesta compus din cele mai nobile plante de fo întreg pământul și aprobat din partea unei autori-tăți moderne a științei; speră prin urmare și cea mai deplină garanție pentru depărtarea sus amintitelor morburilor.

Deslușiri mai de aproape dă cercu-lariul acelu la fiesce-care sticle. Prețu 1/2 sticla 2 fl. v. a. —, o sticla întreaga fl. 3.50 v. a., o sticla duplă fl. 6.50 v. a., pe lângă trimitere s'au assignațiune. — Se află in toate farmaciile.

Depositu principală: Einhorn-Apotheke Max-Fanta Prag, Altstädter Ring. [1441] 8-20

Depositu in Sibiui la W. F. Mor-scher; farmacie la „Genfer Kreutz.”

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobre 1886.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Coșca mică—Sibiui				
Tren mist.	Tren accelera-tor	Tren ombas.	Tren de per-sonae	Tren accelera-tor	Tren accelera-tor	Tren ombas.	Tren ombas.	Tren accelera-tor	Tren de per-sonae	Tren ombas.	Tren accelera-tor	Tren de per-sonae	Tren ombas.	Tren ombas.	Tren de per-sonae	Tren ombas.	Tren ombas.	Tren ombas.		
Viena	11.10	7.40	—	București	—	4.70	7.30	Viena	—	11.10	12.10	Teiuș	—	11.24	3.42	—	—	2.02	3.55	
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal	—	9.32	1.14	Budapesta	—	8.20	9.05	Alba-Iulia	12.19	3.59	—	—	2.29	2.22	
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș	—	9.56	1.45	Szolnok	—	11.20	12.41	Vințul de jos	12.30	4.29	—	—	3.30	5.23	
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	—	10.29	—	Arad	—	4.10	5.45	Șibot	1.01	4.51	—	—	3.50	5.43	
Oradea-mare	4.12	8.58	8.80	1.28	Feldioara	—	4.16	—	Glogovaț	—	7.04	4.30	Orăștia	1.32	5.18	—	—	—	—	
Vărad-Velence	—	—	9.24	2.—	Apătia	—	5.43	—	Gyrok	—	7.58	5.47	Simeria (Piski)	2.31	6.15	—	—	—	—	
Fugy-Vásárhely	—	—	9.41	2.11	Agostonfalva	—	6.15	—	Hadna-Lipova	—	8.17	5.19	Deva	2.52	6.35	—	—	—	—	
Mező-Telegd	—	—	9.41	2.11	Homorod	—	7.06	—	Conop	—	8.36	5.41	Branicea	3.23	7.02	—	—	—	—	
Rév	—	—	12.18	3.41	Hasfalău	—	8.52	—	Bézaava	—	—	6.09	7.37	Gurasa	4.08	7.40	—	—	—	—
Bratca	—	—	12.54	4.01	Sighisjoara	—	9.31	—	Soborșin	—	—	7.25	7.55	Corabia	4.44	8.11	—	—	—	—
Bucia	—	—	8.58	1.57	Elisabetopol	—	10.16	—	Zam	—	—	8.01	8.42	Bézaava	5.20	8.46	—	—	—	—
Cincia	—	—	9.25	3.11	Medias	—	10.57	—	Gurasa	—	—	8.34	9.12	Conop	6.27	9.39	—	—	—	—
Huedin	—	—	—	3.40	Coșca mică	—	11.31	—	Ilia	—	—	8.55	9.58	Hadna-Lipova	6.47	9.53	—	—	—	—
Stans	—	—	—	4.15	Mickasza	—	11.62	—	Branicea	—	—	9.19	10.17	Pauș	7.28	10.37	—	—	—	—
Aghireș	—	—	—	4.36	Blaj	—	12.31	—	Deva	—	—	9.51	10.42	Gyrok	7.59	10.58	—	—	—	—
Ghirsoa	—	—	—	4.58	Oricimel	—	12.43	—	Simeria (Piski)	—	—	10.35	11.07	Glogovaț	8.28	11.25	—	—	—	—
Nadinal ung.	—	—	—	10.28	Teiuș	—	1.51	—	Orăștia	—	—	11.11	11.37	Arad	8.42	11.39	—	—	—	—
Cluș	—	—	—	—	Aiad	—	2.18	—	Șibot	—	—	11.43	12.31	Szolnok	9.17	12.31	—	—	—	—
Apahida	—	—	—	—	Vințul de sus	—	2.48	—	Vințul de jos	—	—	12.18	12.29	Budapesta	2.32	5.12	—	—	—	—
Ghirși	—	—	—	—	Uioara	—	3.6	—	Alba-Iulia	—	—	12.36	12.46	Budapesta	6.—	8.20	—	—	—	—
Cucerdea	—	—	—	—	Ghirși	—	4.01	—	Teiuș	—	—	1.29	1.41	Viena	3.—	6.05	—	—	—	—
Uioara	—	—	—	—	Cucerdea	—	3.14	—	Simeria (Piski)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vințul de sus	—	—	—	—	Cluș	—	5.56	—	Arad	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Aiad	—	—	—	—	Nadinal ung	—	6.31	6.03	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Teiuș	—	—	—	—	Ghirș	—	5.02	6.21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Căcineal	—	—	—	—	Ghirș	—	5.08	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blaj	—	—	—	—	Cluș	—	5.56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Mickasza	—	—	—	—	Nadinal ung	—	6.31	6.03	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Coșca mică	—	—	—	—	Ghirș	—	5.02	6.21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Medias	—	—	—	—	Ghirș	—	5.08	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Elisabetopol	—	—	—	—	Cluș	—	5.56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sighisjoara	—	—	—	—	Nadinal ung	—	6.31	6.03	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hasfalău	—	—	—	—	Ghirș	—	5.02	6.21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Homorod	—	—	—	—	Ghirș	—	5.08	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Agostonfalva	—	—	—	—	Cluș	—	5.56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Apătia	—	—	—	—	Nadinal ung	—	6.31	6.03	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Feldioara	—	—	—	—	Ghirș	—	5.02	6.21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brașov	—	—	—	—	Ghirș	—	5.08	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Timiș	—	—	—	—	Cluș	—	5.56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Predeal	—	—	—	—	Nadinal ung	—	6.31	6.03	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
București	—	—	—	—	Ghirș	—	5.02	6.21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Nota: Numerele cele grase înseamnă oarele de noaptea.

Redactor provisoriu: Dr. Remus Roșca.

Editura și tiparulu tipografiei archidieceșane.